

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1999

Utgiven i Helsingfors den 12 april 1999

Nr 473—479

INNEHÅLL

Nr		Sidan
473	Lag om godkännande av vissa bestämmelser i överenskommelsen med Filippinerna om främjande av och skydd för investeringar	1153
474	Förordning om ikraftträdande av överenskommelsen med Filippinerna om främjande av och skydd för investeringar och av lagen om godkännande av vissa bestämmelser i överenskommelsen .	1154
475	Lag om ändring av strafflagen	1155
476	Lag om ändring av värdepappersmarknadslagen	1158
477	Lag om ändring av 3 och 5 kap. lagen om handel med standardiserade optioner och terminer	1160
478	Statsrådets beslut om säkerheten vid slutförvaring av använt kärnbränsle	1161
479	Trafikministeriets beslut om ändring av trafikministeriets beslut om transport av farliga ämnen på järnväg	1167

Nr 473

Lag

om godkännande av vissa bestämmelser i överenskommelsen med Filippinerna om främjande av och skydd för investeringar

Given i Helsingfors den 12 mars 1999

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §
Bestämmelserna i den i Manila den 25 mars 1998 mellan Republiken Finlands regering och Republiken Filippinernas regering ingångna överenskommelsen om främjande av och skydd för investeringar är, för så vitt de hör till området för lagstiftningen, i kraft så som därom har avtalats.

2 §
Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag utfärdas vid behov genom förordning.

3 §
Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning.

Helsingfors den 12 mars 1999

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Minister *Ole Norrback*

RP 271/1998
UtUB 21/1998
RSv 284/1998

Nr 474

Förordning

om ikraftträdande av överenskommelsen med Filippinerna om främjande av och skydd för investeringar och av lagen om godkännande av vissa bestämmelser i överenskommelsen

Given i Helsingfors den 1 april 1999

På föredragning av ministern för handläggning av ärenden som hör till utrikesministeriets verksamhetsområde stadgas:

1 §
Den i Manila den 25 mars 1998 mellan Republiken Finlands regering och Republiken Filippinernas regering ingångna överenskommelsen om främjande av och skydd för investeringar, i vilken vissa bestämmelser godkänts genom en lag av den 12 mars 1999 (473/1999) och vilken republikens president godkänt den 12 mars 1999 och beträffande vilken noterna om dess godkännande utväxlats den 17 mars 1999, träder i kraft den

16 april 1999 som därom överenskommit.

2 §
Lagen av den 12 mars 1999 om godkännande av vissa bestämmelser i överenskommelsen med Filippinerna om främjande av och skydd för investeringar (473/1999) och denna förordning träder i kraft den 16 april 1999.

Helsingfors den 1 april 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Minister Ole Norrback

Nr 475

L a g**om ändring av strafflagen**

Given i Helsingfors den 1 april 1999

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i strafflagen av den 19 december 1889 (39/1889) 30 kap. 1 §, sådan den lyder i lag
769/1990, och
fogas till lagen ett nytt 51 kap. som följer:

30 kap.

Om näringsbrott

1 §

Marknadsföringsbrott

Den som vid yrkesmässig marknadsföring av varor, tjänster, fastigheter, privata aktiebolags värdepapper eller andra nyttigheter lämnar osanna eller vilseledande uppgifter som är betydelsefulla för marknadsföringens målgrupp, skall för *marknadsföringsbrott* dömas till böter eller fängelse i högst ett år.

51 kap.

Om värdepappersmarknadsbrott

1 §

Missbruk av insiderinformation

Den som för att bereda sig eller någon annan ekonomisk vinning uppsåtligen eller av grov oaktsamhet utnyttjar insiderinformation som har samband med värdepapper vilka är föremål för offentlig handel

1) genom att för egen eller för någon annans räkning överlåta eller förvärva sådana värdepapper, eller

2) genom att direkt eller indirekt råda någon i handel med sådana värdepapper, skall för *missbruk av insiderinformation* dömas till böter eller fängelse i högst två år. Försök till ett uppsåtligt brott är straffbart.

2 §

Grovt missbruk av insiderinformation

Om vid uppsåtligt missbruk av insiderinformation

1) eftersträvas en synnerligen stor vinning eller en avsevärd personlig fördel,

2) gärningsmannen när han begår brottet utnyttjar sin särskilt ansvarsfulla ställning i tjänst hos, som representant för eller vid utförande av uppdrag för värdepapperscentralen, en clearingorganisation, en värdepappersförmedlare, en fondbörs, ett optionsföretag, eller en värdepappersemittent eller en sammanslutning som hör till samma koncern som denna, eller

3) brottet begås särskilt planmässigt och missbruket av insiderinformationen även bedömt som en helhet är grovt, skall

gärningsmannen för *grovt missbruk av insiderinformation* dömas till fängelse i minst fyra månader och högst fyra år.

Försök är straffbart.

3 §

Kursmanipulation

Den som

1) gör vilseledande köp- eller säljanbud eller skenavslut eller ger ett uppdrag som gäller sådana anbud eller avslut, eller vidtar andra därmed jämförbara vilseledande åtgärder rörande värdepapper som är föremål för offentlig handel, eller

2) lämnar osanna eller vilseledande uppgifter som har samband med sådana värdepapper

i syfte att manipulera prisnivån på värdepapper som är föremål för offentlig handel och med utnyttjande därav bereda sig eller någon annan ekonomisk vinning,

skall för *kursmanipulation* dömas till böter eller fängelse i högst två år.

4 §

Grov kursmanipulation

Om vid kursmanipulation

1) orsakas omfattande ekonomisk skada, eller

2) brottet är ägnat att avsevärt undergräva förtroendet för värdepappersmarknadens funktion

och kursmanipulationen även bedömd som en helhet är grov, skall gärningsmannen för *grov kursmanipulation* dömas till fängelse i minst fyra månader och högst fyra år.

5 §

Informationsbrott som gäller värdepappersmarknaden

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet

1) vid yrkesmässig marknadsföring eller förvärv av värdepapper inom näringsverksamhet lämnar osanna eller vilseledande uppgifter som har samband med värdepapper, eller

2) underlåter att på behörigt sätt ge sådan information som har samband med värdepapper, vilken värdepappersmarknadslagen

(495/1989) förpliktar honom att ge, och som är ägnad att väsentligt påverka dessa värdepappers värde, eller som när han fullgör sin informationsskyldighet enligt värdepappersmarknadslagen lämnar sådana osanna eller vilseledande uppgifter om värdepapperen,

skall för *informationsbrott som gäller värdepappersmarknaden* dömas till böter eller fängelse i högst två år.

6 §

Definitioner

Med *värdepapper* avses i detta kapitel sådana värdepapper som värdepappersmarknadslagen skall tillämpas på enligt dess 1 kap. 2 § 1 mom.

Med *insiderinformation* avses i detta kapitel sådan information som har samband med värdepapper som är föremål för offentlig handel, som inte har offentliggjorts eller annars varit tillgänglig på marknaden och som är ägnad att väsentligt påverka dessa värdepappers värde eller pris. Som insiderinformation betraktas inte sådan för enskilt bruk avsedd information som har uppkommit genom en sammanställning av offentliga uppgifter.

Vad som i detta kapitel bestäms om värdepapper skall också tillämpas på standardiserade optioner och terminer som avses i lagen om handel med standardiserade optioner och terminer (772/1988), och vad som i detta kapitel föreskrivs om överlåtelse eller förvärv av värdepapper skall även tillämpas på standardiserade options- och terminsavtal. Kapitets 1 och 2 § skall tillämpas på standardiserade optioner och terminer oberoende av om det har avtalats om överlåtelse av den underliggande egendom som avses i options- och terminsavtalet eller om kompenserande gottgörelse.

7 §

Begränsningsbestämmelse

Bestämmelserna i 1 och 2 § i detta kapitel tillämpas inte på sådan offentlig värdepappershandel i fråga om vilken de bestämmelser i värdepappersmarknadslagen som gäller missbruk av insiderinformation enligt de regler som fastställts med stöd av 3 kap. 13 § 2 mom. eller enligt 14 § 4 mom. i samma kapitel inte skall tillämpas.

8 §

Juridiska personers straffansvar

På de brott som nämns i detta kapitel skall

Helsingfors den 1 april 1999

tillämpas vad som föreskrivs om juridiska personers straffansvar.

Denna lag träder i kraft den 1 juni 1999.

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Justitieminister *Jussi Järventaus*

Nr 476

Lag

om ändring av värdepappersmarknadslagen

Given i Helsingfors den 1 april 1999

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i värdepappersmarknadslagen av den 26 maj 1989 (495/1989) 8 kap. 1 § och mellanrubriken före 1 §, sådana de lyder i lag 740/1993, och

ändras 3 kap. 13 § 2 mom. och 14 § 4 mom., 4 kap. 3 §, varvid mellanrubriken före 3 § samtidigt blir mellanrubrik före 4 §, 5 kap. 1 § och mellanrubriken före 1 §, 8 kap. 2 § och mellanrubriken före 2 § samt 3 § och 10 kap. 1 § 1 mom.,

av dessa lagrum 3 kap. 13 § 2 mom. och 14 § 4 mom. sådana de lyder i lag 581/1996, 4 kap. 3 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 522/1998, 5 kap. 1 § och mellanrubriken före 1 § sådana de lyder i nämnda lag 740/1993, 8 kap. 2 § sådan den lyder i nämnda lag 581/1996, i lag 146/1997 och i nämnda lag 522/1998 samt 3 § sådan den lyder i nämnda lagar 740/1993, 581/1996 och i lag 105/1999 samt 10 kap. 1 § 1 mom. sådant det lyder i nämnda lag 522/1998, som följer:

3 kap.

Offentlig handel med värdepapper

13 §

Utöver vad 1 mom. bestämmer kan i reglerna utan hinder av 1 kap. 1 och 2 § föreskrivas också om förfarandet vid handel med andra än sådana standardiserade derivatinstrument som avses i lagen om handel med standardiserade optioner och terminer. I reglerna kan föreskrivas att på ett kreditinstituts avslut eller andra transaktioner med värdepapper som avses i 1 kap. 2 § 1 mom. 2 punkten och som kreditinstitutet har emitterat i samband med sin sedvanliga medelsanskaffning, inte skall tillämpas de bestämmelser i strafflagen (39/1889) som avses i 5 kap. 1 §.

14 §

På handel som Finlands Bank bedriver med värdepapper som avses i 1 kap. 2 §

1 mom. 2 punkten skall inte tillämpas 2 kap. 7 § 3 mom., de bestämmelser i strafflagen som avses i 5 kap. 1 § och inte heller 9 kap. 2 §. Detsamma gäller sådan handel med värdepapper som nämns i 1 mom., för vilken reglerna föreskriver att allmänheten inte har rätt att direkt eller indirekt delta i handeln.

4 kap.

Värdepappershandel och tillhandahållande av investeringstjänster

3 §

Straff för manipulation av kurserna på värdepapper bestäms i 51 kap. 3 och 4 § strafflagen.

Värdepappersförmedlare som bedriver marknadsgarantrörelse såsom investerings-tjänster eller värdepappersförmedlarrörelse med sådana i 1 kap. 2 § 1 mom. 2 punkten angivna värdepapper som de har emitterat, får ingå sådana avtal om denna verksamhet vilkas syfte är att inverka på ett värdepappers prisnivå.

Värdepappersförmedlarnas verksamhet

4 §

5 kap.

Stadganden om insynsställning*Missbruk av insiderinformation*

1 §

Straff för missbruk av insiderinformation bestäms i 51 kap. 1 och 2 § strafflagen.

8 kap.

Straffstadganden*Olovligt ordnande av offentlig handel med värdepapper*

2 §

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet bedriver offentlig handel med värdepapper i strid med 3 kap. 1 §, 5 § 1 mom., 10 § 1—3 mom., 12 eller 13 § eller de regler som fastställts i enlighet med 14 § 1 mom. skall, om inte gärningen är ringa eller strängare straff bestäms någon annanstans i lag, för *olovligt ordnande av offentlig handel med värdepapper* dömas till böter eller fängelse i högst ett år.

3 §

Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet
1) bryter mot 2 kap. 1, 2—4, 4 a, 5, 5 a, 6 eller 6 a §,

Helsingfors den 1 april 1999

2) försummar den informationsskyldighet som 2 kap. 7—10, 10 a § eller 11 § 3 mom. föreskriver,

3) försummar den anmälningsskyldighet som bestäms i 4 kap. 7 eller 8 § eller i 5 kap. 2—4 § eller skyldigheten att föra register enligt 5 kap. 5 §,

4) bryter mot 6 kap. 1 § eller försummar den skyldighet att offentliggöra uppgifter som 6 kap. 2 § 1 mom., 3 § 1 mom., 4 § eller 6 § 4 mom. föreskriver,

5) offentliggör ett emissions- eller börsprospekt eller en anbudshandling innan finansinspektionen har godkänt dem, eller

6) bedriver värdepappersförmedling i strid med 4 kap. 6 § 2 mom.,

skall, om inte gärningen är ringa eller strängare straff bestäms någon annanstans i lag, för *värdepappersmarknadsförseelse* dömas till böter.

10 kap.

Särskilda stadganden*Standardiserade optioner och terminer*

1 §

På standardiserade optioner och terminer som avses i lagen om handel med standardiserade optioner och terminer tillämpas 2 kap. 1 §, 4 kap. 1, 2 och 3 a § samt 4 § 2 och 5 mom., 5 kap. 1 §, 7 kap. 2 § samt 8 kap. 3 § 1 punkten i denna lag.

Denna lag träder i kraft den 1 juni 1999.

Republikens President**MARTTI AHTISAARI**Justitieminister *Jussi Järventausta*

L a g**om ändring av 3 och 5 kap. lagen om handel med standardiserade optioner och terminer**

Given i Helsingfors den 1 april 1999

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 26 augusti 1988 om handel med standardiserade optioner och terminer
(772/1988) 3 kap. 12 § 1 mom. och 5 kap. 3 och 4 § som följer:

3 kap.

Optionsföretagets verksamhet

12 §

Förmedlarens skyldigheter

En förmedlare får inte ge en annan förmedlare uppdrag som gäller optioner eller terminer.

skall, om inte gärningen är ringa eller strängare straff bestäms någon annanstans i lag, för *optionsmarknadsbrott* dömas till böter eller fängelse i högst ett år.

Straff för missbruk av insiderinformation bestäms i 51 kap. 1 och 2 § strafflagen (39/1889) och straff för manipulation av kurserna på värdepapper i 3 och 4 § i samma kapitel.

4 §

Optionsmarknadsförseelse

5 kap.

Särskilda stadganden

3 §

Optionsmarknadsbrott

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet

1) i strid med 2 kap. 1 § 1 mom. eller 3 § 2 eller 3 mom. idkar optionsföretagsverksamhet, eller

2) i strid med 1 kap. 1 § 2 mom. bjuder ut optioner eller terminer som investeringsobjekt,

Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

1) bryter mot 3 kap. 12 § 1 mom.,

2) i strid med förbudet i 3 kap. 13 § är part i en option eller termin, eller

3) försummar att iaktta skyldigheten att lämna uppgifter eller skyldigheten till offentliggörande enligt 3 kap. 11 § eller anmälningsskyldigheten enligt 3 kap. 14 §,

skall, om inte gärningen är ringa eller strängare straff bestäms någon annanstans i lag, för *optionsmarknadsförseelse* dömas till böter.

Denna lag träder i kraft den 1 juni 1999.

Helsingfors den 1 april 1999

Republikens President**MARTTI AHTISAARI**Justitieminister *Jussi Järventaus*

Nr 478

Statsrådets beslut om säkerheten vid slutförvaring av använt kärnbränsle

Utfärdat i Helsingfors den 25 mars 1999

Statsrådet har vid föredragning från handels- och industriministeriet med stöd av 81 § 1 mom. 1 punkten kärnenergilagen av den 11 december 1987 (990/1987) beslutat:

1 kap.

Tillämpningsområde och definitioner

1 §

Tillämpningsområde

Detta beslut gäller placering av använt kärnbränsle i berggrunden på ett sätt som avses bli bestående. Beslutet tillämpas också på annat kärnavfall när det placeras i slutförvarsutrymmen för använt kärnbränsle.

Om transport av använt kärnbränsle till slutförvaret gäller vad som bestäms om transporter i lagen om transport av farliga ämnen (719/1994) och i kärnenergilagen (990/1987).

2 §

Definitioner

I detta beslut avses med

1) *slutförvaring* placering av kärnavfall i berggrunden på ett sätt som avses bli bestående,

2) *slutförvar* en anläggningshelhet som är avsedd för slutförvaring och i vilken ingår

a) en anläggning som är avsedd för inkapsling av använda bränslestavsknippen samt

b) underjordiska utrymmen som omfattar utrymmen i berggrunden i vilka bränslestavsknippen som har förpackats för slutförvaring (*avfallskapslar*) placeras (*slutförvaringsutrymmen*) samt hjälputrymmen i samband med dem,

3) *drift av slutförvaret* de åtgärder som vidtas i slutförvaret under drifttiden; drifttiden börjar när tillstånd har beviljats för överföring av kärnavfall till slutförvaret och upphör när Strålsäkerhetscentralen har konstaterat att kärnavfallet har placerats på ett sätt som centralen godkänner som bestående,

4) *slutförvaringsplats* förlägningsplatsen för slutförvaret med eventuella skyddsområden och, sedan slutförvaringen har genomförts, det område som i enlighet med 85 § kärnenergiförordningen (161/1988) har antecknats i jordregistret samt mark- och berggrunden under detta område,

5) *effektiv årsdos* den effektiva dos som förorsakas av yttre strålning och radioaktiva ämnen som upptas i kroppen under en period på ett år; en effektiv dos är den viktade summan av dosekvivalenterna för vävnader och organ som exponerats för strålning, där dosekvivalenten är produkten av den energi som per massaenhet i genomsnitt har överförts från strålningen till vävnaden eller organet och av strålningens vikt-faktor,

6) *långtidssäkerhet* slutförvaringens säkerhet efter slutförvarets drifttid, med beaktande av strålningseffekterna på människor och miljö,

7) *granskningsperioder* perioder av olika längd som används vid bedömningen av långtidssäkerheten,

8) *barriär* slutförvaringsplatsens berggrund samt en teknisk konstruktion eller ett material som omger de radioaktiva ämnen som slutförvaras samt en sådan fysikalisk-kemisk process som hindrar att radioaktiva

ämnen läcker ut och migrerar eller gör detta långsammare,

9) *förväntad driftstörning* en händelse under slutförvarets drifttid som påverkar säkerheten och som uppskattas inträffa i genomsnitt mera sällan än en gång per år, men som med betydande sannolikhet kommer att inträffa åtminstone en gång under drifttiden.

10) *antagen olycka* en händelse under slutförvarets drifttid som påverkar säkerheten och som endast med ringa sannolikhet kommer att inträffa under drifttiden,

11) *utvecklingsförlopp som skall anses sannolika* sådana på barriärernas funktionsförmåga inverkan förändringar som med betydande sannolikhet kommer att inträffa under granskningsperioden och som kan förorsakas av processer i slutförvaringsutrymmet, geologiska eller klimatiska fenomen eller mänsklig verksamhet,

12) *osannolika händelser som försvagar långtidssäkerheten* sådana händelser som skall anses möjliga och som i betydande grad påverkar barriärernas funktionsförmåga, men som med ringa sannolikhet kommer att inträffa under granskningsperioden, och som kan inträffa som en följd av geologiska fenomen eller mänsklig verksamhet,

13) *kvalitetssäkring* alla sådana systematiska och planerade åtgärder som vidtas för att säkerställa att en anordning, anläggning eller funktion uppfyller de krav som ställs på den,

14) *säkerhetskultur* den attityd, det verksamhetssätt och den arbetsatmosfär som råder i vederbörande organisation och som framhäver vikten av att i de olika skedena av slutförvaringen beakta faktorer som är av betydelse med tanke på säkerheten vid driften av slutförvaret samt långtidssäkerheten.

2 kap.

Planeringen och genomförandet av strålsäkerheten vid slutförvaringen

3 §

Tillämpningen av strålskyddslagen

På planeringen och genomförandet av slutförvaringen tillämpas utöver vad som bestäms i och med stöd av kärnenergilagen också vad som bestäms i 2 § och 9 kap. strålskyddslagen (592/1991).

4 §

Driften av slutförvaret

Driften av slutförvaret får inte förorsaka strålningsexponering som äventyrar personalens eller andra människors hälsa, och får inte heller förorsaka skada på miljön eller på egendom.

Slutförvaret och driften av det skall planeras så att

1) utsläppen av radioaktiva ämnen i miljön blir obetydliga när slutförvaret drivs utan störningar,

2) de som blir mest exponerade till följd av förväntade driftstörningar, och som inte hör till anläggningens personal, inte får en effektiv årsdos som överskrider värdet 0,1 millisievert (mSv) samt att

3) de som blir mest exponerade till följd av en antagen olycka, och som inte hör till anläggningens personal, inte får en effektiv årsdos som överskrider värdet 0,1 mSv.

Vid tillämpningen av denna paragraf beaktas inte strålningsdoser som förorsakas av naturliga radioaktiva ämnen som frigörs från stenmaterialet och grundvattnet i slutförvarets underjordiska utrymmen.

5 §

Långtidssäkerheten

Slutförvaringen får inte under någon granskningsperiod medföra sådana effekter på hälsan eller miljön som överskrider den maximnivå som skall anses godtagbar vid den tidpunkt då slutförvaringen genomförs.

Slutförvaringen skall planeras så att de strålningseffekter som orsakas av sådana utvecklingsförlopp som skall anses sannolika inte överskrider de maximivärden som avses i 3 och 4 mom.

Under en granskningsperiod, under vilken den strålning som människor exponeras för kan bedömas tillräckligt tillförlitligt men vilken skall vara minst flera tusen år lång, skall

1) den effektiva årsdos som fås av de mest exponerade människorna underskrida värdet 0,1 mSv, och

2) de genomsnittliga effektiva årsdoser som fås av andra människor vara obetydligt små.

Under de granskningsperioder som följer på den ovan avsedda perioden skall långtids-

medelvärdena av de mängder radioaktiva ämnen som läcker ut i biosfären från kärnavfallet som slutförvaras underskrida de maximivärden som Strålsäkerhetscentralen ställer särskilt för varje radionuklid. Maximivärdena skall ställas så att

1) strålningseffekterna av slutförvaringen som högst kan bli lika stora som de effekter som förorsakas av radioaktiva ämnen i naturen och

2) de vidsträckta strålningseffekterna förblir obetydligt små.

6 §

Beaktandet av oväntade händelser

Betydelsen av osannolika händelser som försvagar långtidssäkerheten skall utredas och, om möjligt, skall det i fråga om dessa händelser bedömas hur godtagbara följderna och de förväntade värdena av strålningseffekterna är i jämförelse med de gränsvärden för den effektiva årsdosen som avses i 5 § samt i jämförelse med maximimängderna av sådana radioaktiva ämnen som läcker ut.

3 kap.

Planeringen av långtidssäkerheten

7 §

Realiseringssätt och tidpunkt för slutförvaringen

Slutförvaringen som helhet skall planeras så att den är gynnsam med tanke på säkerheten. Vid planeringen skall man beakta den minskning av aktiviteten i använt kärnbränsle som sker vid mellanlagring samt möjligheten att utnyttja den bästa till buds stående tekniken och vetenskapliga kunskapen. Slutförvaringen får dock inte skjutas upp i onödan.

Slutförvaringen skall planeras så att långtidssäkerheten kan garanteras utan att slutförvaringsplatsen övervakas och så att slutförvaringsutrymmet kan öppnas ifall utvecklingen inom tekniken gör detta ändamålsenligt.

8 §

Barriärer

Långtidssäkerheten vid slutförvaringen skall grunda sig på barriärer som garanterar varandra på så sätt, att brister i en barriärs funktionsförmåga eller en geologisk förändring som kan förutses inte äventyrar långtidssäkerheten. Barriärerna skall effektivt förhindra att radioaktiva ämnen som slutförvaras läcker ut i berggrunden under minst flera tusen år.

9 §

Slutförvaringsplatsen

Egenskaperna hos berggrunden på slutförvaringsplatsen skall som helhet vara gynnsamma för isolering av radioaktiva ämnen från biosfären. En plats som har något särdrag som är uppenbart ogynnsamt med tanke på långtidssäkerheten skall inte väljas som slutförvaringsplats.

10 §

Slutförvaringsdjupet

Slutförvaringsutrymmena skall placeras så djupt att händelser, verksamheter och förändringar i förhållandena ovan jord endast i ringa mån inverkar på långtidssäkerheten och att det är mycket svårt för en människa att tränga sig in i slutförvaringsutrymmena.

4 kap.

Slutförvaret och driften av det

11 §

Allmänna säkerhetsprinciper

För garanterandet av säkerheten vid driften av slutförvaret samt långtidssäkerheten skall vid planeringen, byggandet och driften av slutförvaret samt vid förslutandet av slutförvaringsutrymmena

1) beprövad eller i övrigt omsorgsfullt undersökt, högklassig teknik tillämpas,

2) högt utvecklade program för kvalitetssäkring följas samt

3) en högt utvecklad säkerhetskultur upprätthållas.

12 §

Fortgående förbättring av säkerheten

De erfarenheter som fås av driften av slutförvaret skall följas och utvärderas systematiskt. För förbättrande av säkerheten skall sådana åtgärder vidtas som med beaktande av driftserfarenheterna och säkerhetsundersökningarna samt utvecklingen inom vetenskapen och tekniken kan anses motiverade.

13 §

Säkerhetsklassificering

Slutförvarets system, konstruktioner och anordningar skall klassificeras utgående från vilken betydelse de har med tanke på säkerheten vid driften av slutförvaret samt långtidssäkerheten. Den kvalitet som förutsätts av varje system, konstruktion och anordning samt de kontroller och provningar som behövs för att fastställa kvaliteten skall vara tillräckliga med beaktande av det ifrågakörande objektets betydelse för säkerheten.

14 §

Garanterandet av säkerhetsfunktionerna

I slutförvaret skall de funktioner säkerställas som är viktiga med tanke på att bränslestavknipporna och avfallskapslarna skall hållas intakta och utsläpp förhindras samt med tanke på personalens strålsäkerhet.

15 §

Föreskrifter, anvisningar och övervakning av slutförvarets skick

De tekniska och administrativa krav och begränsningar som behövs för att säkerheten vid driften av slutförvaret samt långtidssäkerheten skall kunna garanteras, skall presenteras i säkerhetstekniska föreskrifter. Tillräckliga anvisningar skall finnas om slutförvarets drift, underhåll, periodiska besiktningar och provningar samt för störnings- och olycksituationer. Genom underhåll samt regelbundna periodiska besiktningar och provningar skall säkerställas att systemen och anordningarna fungerar tillförlitligt.

16 §

Personalen

De som hör till slutförvarets personal skall vara lämpade för sina uppgifter, kompetenta och välutbildade. För personalen skall finnas utbildningsprogram för upprätthållande och utvecklande av kompetensen.

17 §

Begränsning av läckage av radioaktiva ämnen

Läckage av radioaktiva ämnen i slutförvaret i samband med hanteringen av det använda kärnbränslet skall begränsas så att de är ringa. Fasta, flytande och i luften förekommande, partikelformiga radioaktiva ämnen som har läckt ut skall samlas upp och behandlas som radioaktivt avfall.

18 §

Övervakningen av strålsäkerheten

Med fortgående eller regelbundna mätningar skall det säkerställas att de krav som gäller strålsäkerheten uppfylls vid driften av slutförvaret. Övervakningen skall inriktas speciellt på eventuella utsläppsrutten i slutförvaret samt på slutförvarets omgivning.

19 §

Förhindrande av en kriticitetsolycka

Med lösningar gällande konstruktionen skall det förhindras att sådana bränslekoncentrationer bildas som kan åstadkomma en okontrollerad kedjereaktion av fissioner som orsakats av neutroner.

20 §

Förebyggande av brand- och explosionsrisk

Slutförvaret skall planeras så att sannolikheten för en brand är liten och följderna av en brand med tanke på säkerheten små.

Slutförvaret skall planeras så att explosioner som kan skada bränslestavknippen eller avfallskapslar, eller anordningar och utrymmen som innehåller radioaktiva ämnen, förhindras på ett tillförlitligt sätt.

21 §

Beaktandet av händelser utanför slutförvaret

Vid planeringen av slutförvaret skall verkningarna av sådana naturfenomen och andra händelser utanför slutförvaret som kan anses möjliga beaktas.

22 §

Skydds- och beredskapsarrangemang

Statsrådets beslut om allmänna föreskrifter om skyddsarrangemang vid kärnkraftverk (396/1991) tillämpas i enlighet med dess 12 § på ett slutförvar i den utsträckning som risken för lagstridig verksamhet som riktar sig mot slutförvaret förutsätter detta.

Statsrådets beslut om allmänna föreskrifter om beredskapsarrangemang vid kärnkraftverk (397/1991) tillämpas i enlighet med dess 10 § på ett slutförvar i den utsträckning som fara som orsakas av kärnskada på slutförvaret förutsätter detta.

23 §

Tillsynen över kärnmaterial

Planeringen, byggandet, driften och förslutandet av slutförvaret skall genomföras så, att tillsynen över kärnmaterialet kan ordnas i enlighet med de krav som gäller denna.

5 kap

Särskilda krav som gäller slutförvaringsutrymmen

24 §

Planeringen av slutförvaringsutrymmen

På det planerade slutförvaringsdjupet skall finnas tillräckligt stora och hela volymer i berggrunden som lämpar sig för byggande av slutförvaringsutrymmen. För planeringen av slutförvaringsutrymmena och inhämtandet av de utgångsdata som behövs vid säkerhetsanalyserna skall egenskaperna hos berggrunden på den planerade slutförvaringsplatsen utredas genom undersökningar på planerat slutförvaringsdjup.

25 §

Bevarandet av berggrundens egenskaper

Placeringen, brytningsarbetena, byggandet och förslutandet av de underjordiska utrymmena skall genomföras så att berggrunden på bästa sätt bevarar de egenskaper som är viktiga med tanke på långtidssäkerheten.

26 §

Förhindrande av att avfallskaplarna skadas

Arbeten på att utvidga de underjordiska utrymmena får inte göras i närheten av avfallskapslar som redan finns i slutförvaringsutrymmena och även i övrigt skall verksamheten i slutförvaret planeras så att uppkomsten av skador på avfallskaplarna förhindras på ett effektivt sätt. Förflyttning av sprängmassor i samband med brytnings- och byggnadsarbeten i de underjordiska utrymmena eller andra jämförbara omfattande förflyttningsåtgärder får inte vidtas i utrymmen som samtidigt eventuellt används för förflyttning av avfallskapslar.

6 kap.

Påvisande av att säkerhetskraven uppfylls

27 §

Säkerheten vid driften av slutförvaret

Om det inte är möjligt att direkt påvisa att de säkerhetskrav som gäller driften av slutförvaret uppfylls, skall detta ske med hjälp av experimentella eller kalkylmässiga metoder eller en kombination av dessa. De kalkylmässiga metoderna skall väljas så att den faktiska risken eller skadan med stor säkerhet är mindre än vad resultatet av de kalkylmässiga metoderna visar. De kalkylmässiga metoder som används skall vara tillförlitliga och väl validerade för behandling av de händelser som skall granskas.

28 §

Påvisande av långtidssäkerheten

Genom en säkerhetsanalys, i vilken granskas både sådana utvecklingsförlopp som skall anses sannolika och sådana osannolika

händelser som försvagar långtidssäkerheten, skall det motiveras att de strålsäkerhetskrav som gäller långtidssäkerheten uppfylls samt att slutförvaringsmetoden och slutförvaringsplatsen är lämpliga. En säkerhetsanalys skall grunda sig på en numerisk analys, som utgår från experimentella undersökningar och som skall kompletteras med kvalitativa granskningar utgående från en prövning som utförs av sakkunniga, till den del som kvantitativa analyser inte är möjliga eller i dem ingår betydande osäkerhetsfaktorer.

När det motiveras att den begränsning av strålningsexponeringen som ingår i 5 § har uppfyllts, skall ett sådant samhälle granskas som skaffar sig sin föda i näromgivningen till slutförvaringsplatsen och som blir exponerat för den största strålningen. Utöver verkningarna på människor skall också eventuella verkningar på djur- och växtarter granskas.

29 §

Osäkerhetsfaktorer som sammanhänger med långtidssäkerheten

De utgångsdata och modeller som används i säkerhetsanalysen skall grunda sig på de bästa till buds stående forskningsrönen och uppfattningen bland sakkunniga. Utgångsdata och modeller skall väljas ut enligt de

Helsingfors den 25 mars 1999

Handels- och industriminister *Antti Kalliomäki*

förhållanden som skall anses möjliga under granskningsperioden, och med beaktande av de undersökningsmetoder som finns att tillgå, får de inte stå i strid med varandra och skall de motsvara slutförvaringsplatsen. När de kalkylmässiga metoder som skall användas väljs skall utgångspunkten vara att den faktiska strålningsexponeringen och de faktiska mängderna radioaktiva ämnen som frigörs med stor säkerhet är mindre än vad resultaten av säkerhetsanalyserna visar. De osäkerhetsfaktorer som ingår i säkerhetsanalysen och deras betydelse skall bedömas separat.

7 kap.

Särskilda bestämmelser

30 §

Detaljerade föreskrifter

Detaljerade föreskrifter om säkerheten vid slutförvaring av använt kärnbränsle meddelas av Strålsäkerhetscentralen.

31 §

Ikraftträdande

Detta beslut träder i kraft den 1 maj 1999.

Överinspektör Jorma Sandberg

Nr 479

Trafikministeriets beslut

om ändring av trafikministeriets beslut om transport av farliga ämnen på järnväg

Utfärdat i Helsingfors den 19 mars 1999

Trafikministeriet har
upphävt senaste stycke av punkterna (2) - (4) vid kapitlet A i bihang XXIV av del III av bilaga i trafikministeriets beslut av den 18 september 1997 om transport av farliga ämnen på järnväg (901/1997), sådant det lyder delvis genom beslut av 156/1999, samt
tillagt nytt andra stycke till varje punkterna (2) - (4) vid kapitlet B i bihang XXIV av del III av bilaga som följer:

Detta beslut träder i kraft den 1 april 1999.
Bestämmelser som gäller före den 1 februari 1999 får dock tillämpas till den 30 juni 1999.

Helsingfors den 19 mars 1999

Trafikminister *Kimmo Sasi*

Överingenjör Liisa Virtanen

Nr 479

BILAGA
TRANSPORTBESTÄMMELSER FÖR FARLIGA ÄMNEN
DEL III

Bihang XXIV

**BESTÄMMELSER OM RANGERINGSARBETE, MONTERING
OCH SKYDDSFÖRESKRIFTER FÖR TÅG**

B. Bestämmelser angående skyddsvagnar

(2)

Denna bestämmelser gäller dock inte vagnar som är lastade med dieselolja, gasolja och lätt och tung brännolja (FN-nummer 1202, etikett nr 3) samt vagnar i skytteltrafik mellan Finland och Ryssland som är lastade med ämnen som motsvarar ovannämnda bränslen.

(3)

Denna bestämmelser gäller dock inte vagnar som är lastade med dieselolja, gasolja och lätt och tung brännolja (FN-nummer 1202, etikett nr 3) samt vagnar i skytteltrafik mellan Finland och Ryssland som är lastade med ämnen som motsvarar ovannämnda bränslen.

(4)

Denna bestämmelser gäller dock inte vagnar som är lastade med dieselolja, gasolja och lätt och tung brännolja (FN-nummer 1202, etikett nr 3) samt vagnar i skytteltrafik mellan Finland och Ryssland som är lastade med ämnen som motsvarar ovannämnda bränslen.